

ялъ по него кръгове и други фигури; римскій воинъ влетѣлъ при него да търси съкровища. Архимедъ бърже му завикалъ: „Пази, не заличавай мои тѣ кръгове!“ Воинъ тѣ, като не знаялъ, кой ё той, заклалъ го съ меча си.

5.

Най послѣ Карѳагеняняны тѣ рѣшили да проводѣтъ на Аннибала помощъ: неговъ тѣ братъ *Асдрубалъ*, назначенъ былъ да заведе отъ Испанія нова та войска. Той благополучно преминалъ Пиринеи тѣ и Алпы тѣ, но въ горня Италиа былъ разбитъ отъ Римляны тѣ. Една сутрень Римляны тѣ прехвърлили на Аннибала една глава презъ окопа, що окръжавалъ негова станъ: тя была глава та на брата му. Смутилъ са великій тѣ человекъ. „Сега видѣхъ сѣдба та на Карѳагенъ!“ извикалъ той.

Въ Испанія, подигналъ честь та на Римляны тѣ знаменитый тѣ полководецъ, *Публій Корнелій Сципионъ*, двадесетъ-четыре-годишенъ момакъ. Той презелъ новый Карѳагенъ, разбилъ непріятелска та войска, а съсь своя та привѣтливостъ и кротостъ привлѣкъль сѣрца та на Испанцы тѣ. Тогази той скроилъ дързостенъ планъ да нападне на Карѳагенъ, въ сама Африка, — и преминалъ тамъ съ не голѣмъ флотъ. Тамъ той не намѣрилъ ни значителна войска, ни добъръ полководецъ; като не срѣшнѣлъ препятствіе, преминалъ презъ сичка та непріятелска страна, преземалъ градъ слѣдъ градъ и доближилъ до карѳагенски тѣ стѣны. Карѳагеняны тѣ повыкали Аннибала отъ Италиа. Печално, като че са отдѣлялъ отъ отечество то си, оставилъ великій тѣ полководецъ Италиа, страна та на свои тѣ побѣды, която са принуждавалъ да остави, защото съгражданы тѣ му не рачили да го поддържѣтъ.

Като излѣзълъ на Африканскія брѣгъ, той отишелъ на сѣщо Сципиона. Скоро той са убѣдилъ, че противникъ тѣ му ё по силенъ отъ него, че набраны тѣ какъ-да-ё карѳагенски войски не ще могѣтъ да стоѣтъ сѣщо Римляны тѣ. Рѣшително то сраженіе трѣбало да